

Nr 453

Av fru **Ewerlöf**, om pension åt filosofie doktorn *Sven Magnus Hjalmar Rosén*.

Fil. dr Sven Magnus Hjalmar Rosén, född den 13 juni 1879, boende i Engelbrekts församling i Stockholm, har tjänstgjort som lärare vid Dalslands folkhögskola 1905—1907 och vid folkhögskolan och lantmannaskolan Fridhe i Svalöv 1907—1917, som t. f. rektor vid Billströmska folkhögskolan på Tjörn sommaren 1908, som rektor vid Göteborgs och Bohus läns folkhögskola i Grebbestad 1917—1920, som vikarierande lektor vid Djursholms samskola 1920—1921, som vikarierande lärare vid Whitlockska samskolan i Stockholm 1921—1922, som vikarierande adjunkt vid högre realläroverket å Norrmalm i Stockholm 1921—1922 och som lärare och föreläsare vid Stockholms Borgarskola 1920—1931. Efter år 1931 har han ägnat sig åt författarskap, forskning, föreläsningsverksamhet bl. a. inom folkbildningen, översättningsarbete och redigering av konversationslexikon.

Handlingar som utvisar de goda vitsord han erhållit vid olika tjänstgöringar kommer att inlämnas till utskottet.

Dr Roséns tjänstgöringar och övriga arbetsinsatser har dock icke varit av sådan art och längd att de kunnat bilda underlag för en pension.

Mot bakgrund av den betydande tjänstgöring dr Rosén utfört och de goda vitsord han erhållit och då han är i stort behov av hjälp anhålles, att han kommer i åtnjutande av en pension, som kan anses skälig.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställles,

att riksdagen måtte, trots att de formella förutsättningarna härför saknas, besluta, att fil. dr Sven Magnus Hjalmar Rosén beviljas en skälig pension.

Stockholm den 26 januari 1957

Elsa Ewerlöf